

מי שהוציאו הוראה פרק רביעי עירובין

מו א ב ג יי' כ"ס מא' עלייזן לטאַס א' ח מוץ' ע' ח' קי' צפּוּ מסע'נו'כו' ד יי' זס גאנז א' צפּוּ מסע'נו' גוניגטוֹן זונט'וֹן גוּלְטָוּן מאַי'

שמדובר אין ציר לחייב
לו כתם מאי עניין
בכלחו הכא דריי, כלומר
וכל העירובן רקכט
אצלו בכה הבת, ליפיך
ואו ציר ציר ציר כלום.
אמר שמדובר עירוב מושם
קיינון קוקס. ואית' כהה
אמר (טפנוי מה) אין קוקן
במעיטה פלי שאן מזין
בעבר שבת, ואקסנון אין
הכי אי עירוב בעבור
לייהו עירוב, אלמא [תנן]
הונטו בעבור להלחותן כדי
שיוכה בעירוב (ו' כ).
והויהו לילמא אויל ליטר
מעה עקר ווימנין לדילא
מעה ולא מעבר בפתה.
רבא אמר עירוב מושם
דריה, איכיא ביניינן
ומטה ל' צירבי دائ' אשמעין
שמעין הכא מושם דפלגיה
בא לרבע יהודה בעב מועצתה
. אינו עירוב והאמיר שמדובר
מ"ט לאו מושם דאמיר דביבון
ונגה בסלא כמאן דמנה הכא
אא דריי אמר שמדובר עירוב
מפני שאינה מצויה בערבי
כמרבו מעה עיקר וממן דלא
וירוב לאקלקלוי רבה אמר
ו כל' ופהות מושם פרוטה
וקטן

לשלכינו כל-כך שיא בז שפה
פרותה, לשמהואל גוזי
ערובין) והא קניין אנטיה
בפחות משה פרותה.
לרבה לא היה עירוב
תפקידו נזהה ונעליתך: **האנוי ווורדיינן.**
תפקידו נזהה ונעליתך: **האנוי ווורדיינן.**

או מוד מעמלה לקידול ומוקן: דמיינגן
יעיסיך להן גאנט נאיגט סס פיטו: יהו
לדיגיון: דילגנשו אכל דרייל. מסוס פיטין
זובט. סאהו ממלכון טערעל מאסס קיין
דאסטומס וו ולהמתה טילע: ומפני מה להן
יעיריגו: מסוס דרייל. צעדטעו כל לדס
גע נאיגט וו: קלי גראמען היינט ציניגטו
ו זיגוילין לאקנות בפתת שאלין וו זוה
על מנקה וטהרני סיון וו לנמא"ז מסוס
טו חדל דילס וקטען למו מידי עביד:
למנקה

וזו מביאה מזור ביתה והוא
צחינותם של נסיך ומלך
צחינותם של מלך למגנו מלך
ספרי לרבנן מלך שנין גתס מלך
ישקון עמה ר' שמען סוף
ר' חייל כלל לרבען פלייגי בכללה
מן צבאי ר' ס' ר' שמען גופיס

אף זו דברי ר' שמעון אבל חכמים אומרים שלשתן אסורת תניא כוותיה דרב יהודה אליבא דשמעאל אמר ר' שמעון למה הדבר רומוה לשולץ הוצאות הפתוחות זו לו בפהותהן לכת' בר עירבו שם עם האמצעיות זו

מבריאה מותך ביתה ואוכלת זו מביאה מותך ביתה ואוכלת זו מחרורה מורתה לתוכו ביתה היו מחרורה מורתה לתוך ביתה אבל חכמים אמרים שלשון אסורת ואודא שמואל לטעמה דאמר שמואל חצר שבין שני מבאות עירבה עם שניהם אסורה עם שניהם י' לא עירבה עם שניהם אסורה על שניהם היזהה באחד רגילה ובאחד אינה רגילה וזה שרגילה בו הרבה רגילה לעצמו ואמר רב בר רב הונא י' אמר רב בר רגילה לעצמו וזה אינה רגילה דוחין אותה אל שעינה עצמה לא עירבה רגילה כפניהם וובנין זה ר' כפין על מדרת סדום אמר רב יהודה אמר שמואל ר' המקפיד על עירובו אין עירובו עירוב מה שמו עירוב שם ר' חניניא אמר עירובו עירוב אלא שנקרא מאנשי רודיניא אמר רב יהודה אמר שמואל ר' החולק את עירובו אינו עירוב כמו כן בביתו שגבו את עירובן וננתנוו רבשוני כלים ב' ש' אמורים אין זה עירוב וב' הא י' חמשה רבנן אמר ב' חמשה שבנו את עירוב וב' הא אמרים הרוי זה עירוב אפילו תימא ב' ה' עד רבנן לא אמר כי ב' ה' החטם אלא דמלין למנא אמריתר אבל היכא דפליה מיפלג לא ותרת החטם משומם דקפיד אבל הכא אימא לא ותרת מיפלגן אבל החטם אימא לא צרכא אמר לר' ר' רבינו ר' זכאי מי אמר שמואל החולק את עיר בית שמנחין בו עירוב אינו צריך ליתן את הכא רמנח בסלא כמו דמנה הכא דמי ה' ג' כיוון לרמי אל החטם ע"פ שאין פת מ"ט דכללו משושים קניין וא"ת מפני מה אין קניין במשושים שבשות היכא דערוב מיהו لكن גזירה שמא שכחיה מעה ולאathi לאערובי בפת דאתרי עירוב משומם דירה מא' בזיג'הו איקא בזיג'הו

10. The following table summarizes the results of the study.

אָמַעַן וְדִכְרֵי ר' אָמַעַן, חֲפִילּוֹ נְהַבְּמָמָמָה
 לְכָלִי דֶתֶן חֲפִילּוֹ הַמְנֻעָת צְמַחַן נְמַנָּה
 וְהַמְרוֹן צְלָמָמָן הַסּוֹרִין וְעַסְׁ וְל'. הַחֲרֵב
 כְלָי הַלְּבָנָה יְנוּנָת בְּהַלְּבָנָה וְקִיחָה יְלָי
 מְבָרָךְ תְּבָרָךְ וְשָׂבֵב זְבָבָךְ וְרָבָבָךְ

פָּמָּגָן אֶתְכָּנָן קַרְמֵל, שְׁעִיר וְקַרְמֵלָה נָעָם
מִסּוֹס דְּלִין רַמְחָה לֵי. נָצַעַל בְּצִבְיָה
סְוִיחָה לְטוֹדְלִין וְכִ'סְּ בְּנַעַל הַכִּימָה סְאַתּוֹת
צְמַנְיכָה לְהֹזְבָּעַל בְּצִבְיָה כְּסֻמוֹ וּנוּמְרוֹה
מְיעַרְכָּן גַּמְעָה. לִיןְן כְּלָמְדָה וְחַלְדָּה נָעָם
עַל פִּיטָּמוֹ וְסַוְּ לְטוֹכְלִיוֹ דְּלִיְילִי סְאַתּוֹת
לֵי וְאַלְיָן כְּוֹזְבָּעַה פְּרִוְונָה וּקְטָן. נְמַלְאָן
פְּרִוְונָה וְהַפִּילְנוּ סְוִיחָה מְעוֹן צְ' סְעַדּוֹת
דְּלִילָה לְמַמְלִיאִי קַיְינָן קְוָדָל וּמְעַלְצָן צְמָ